

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2021 r.

sprawy **A. K.**

skazanego za czyn z art. 258§1 k.k. i inne

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 23 czerwca 2020r., sygn. akt II AKa

(...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 16 grudnia 2019r., sygn. akt IV K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. N. – Kancelaria Adwokacka w L. – kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu za sporządzenie i wniesienie kasacji,**
- 3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Odnosząc się do dwóch pierwszych zarzutów kasacji, w których wskazano na naruszenie art. 45 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 8 ust. 2 Konstytucji RP oraz art. 91 ust. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 6 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 3 pkt b)

Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, polegające na sporządzeniu przez Sąd II instancji uzasadnienia wyroku na formularzu należy wskazać, że w (przywołanym zresztą w uzasadnieniu kasacji) wyroku z dnia 11 sierpnia 2020r., sygn. akt I KA 1/20, Sąd Najwyższy stwierdził, że na Sądzie Odwoławczym każdorazowo ciąży obowiązek rozważenia, czy w sprawie istnieje możliwość sporządzenia uzasadnienia wyroku na formularzu bez naruszenia prawa strony do rzetelnego procesu odwoławczego, czyli czy istnieje możliwość rzetelnego ustosunkowania się w ramach formularza do każdego istotnego argumentu zawartego w apelacji strony i zaprezentowania w nim wszelkich stosownych rozważań.

Sporządzenie uzasadnienia na formularzu przez sąd II instancji jest prawnie dozwolone o ile sąd ten nie dojdzie do przekonania, że konstrukcja zarzutów i wniosków środka odwoławczego nie pozwala mu na sporządzenie tego dokumentu w tej uproszczonej formie bez naruszenia prawa strony do rzetelnego procesu, które to prawo ma absolutny prymat przed uprawnieniem sądu do stosowania tych „pomocnych” rozwiązań o charakterze biurowo – technicznym.

Sporządzenie uzasadnienia w tej formie nie zwalnia sądu także z obowiązków wynikających z treści art. 433 § 1 k.p.k. Naruszenie prawa procesowego w tym zakresie stanowiłaby sytuacja, gdyby sąd, sporządzając uzasadnienie w sposób przewidziany w art. 99a k.p.k., nie odniósł się do któregośkolwiek z zarzutów podniesionych w środku odwoławczym lub rozpoznał go w sposób niejasny, czy też lakoniczny.

Z taką sytuacją nie mamy jednak do czynienia w przedmiotowej sprawie. Lektura uzasadnienia wyroku Sądu II instancji prowadzi do wniosku, że rozważył on oba zarzuty apelacji w sposób pozbawiony błędów.

Oceniając prawidłowość przeprowadzenia kontroli instancyjnej należy mieć na względzie, że sposób wykonania obowiązku z art. 457 § 3 k.p.k. w odniesieniu do zarzutów i wniosków apelacji (art. 433 § 2 k.p.k.) jest pochodną, z jednej strony, jakości i kompletności wyводу zawartego w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji, a z drugiej strony, treści zarzutów apelacji oraz argumentacji, która ma wspierać te zarzuty. Jeżeli Sąd I instancji w swoim uzasadnieniu dokona wszechstronnej

i kompleksowej oceny wszystkich istotnych okoliczności, tak w zakresie ustaleń faktycznych, będących konsekwencją szczegółowo wykazanej oceny materiału dowodowego, jak i w sposób pełny przedstawi argumentację prawną, to oparcie zarzutów apelacji na tych elementach, które były już wszechstronnie i kompleksowo rozważone przez Sąd I instancji, co wynika z uzasadnienia wyroku, uprawnia Sąd Odwoławczy do ograniczenia swojego uzasadnienia w znacznym zakresie do odesłania do tej argumentacji (*vide*: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2018r., sygn. akt V KK 384/17).

Lektura uzasadnienia Sądu Odwoławczego pozwala przyjąć, że Sąd ten w pełni podzielił argumentację Sądu I instancji co do okoliczności istotnych dla wymiaru kary, a zatem oszczędność jego uzasadnienia nie wynika z braku rzetelności, ale ze zgodności jego stanowiska z wyrokiem Sądu I instancji i motywami jego rozstrzygnięcia. Sąd II instancji wskazał, że wymierzając karę Sąd Okręgowy miał w polu widzenia zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające, właściwie je wyważył oraz prawidłowo ukształtował wymiar kary łącznej.

Na stronie 4 uzasadniania Sąd Odwoławczy omówił także przyczyny, dla których uznał wnioski o złagodzenie kary wobec skazanego za niezasadne (w szczególności wziął pod uwagę rozmiar przestępczej działalności skazanego, wysokość wyrządzonej szkody oraz uprzednią karalność A. K.).

Z tych też względów za niezasadne należało uznać także zarzut sformułowany w pkt 3 kasacji, wskazujący na uchybienie przez Sąd Odwoławczy art. 433§2 k.p.k. i art. 457§3 k.p.k.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, a obrońcy wyznaczonemu z urzędu przyznano wynagrodzenie według norm przypisanych.

